

Μια αναμνηστική φωτογραφία

Ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου Πεταλιδίου Γιάννης Κατσάς που βρέθηκε στο Βλάση σε εκδήλωση του συλλόγου φωτογραφίζεται με την Παναγιώτα Αποστολοπούλου και την Κούλα Αποστολοπούλου. Έχουν κοινές ρίζες αίματος από την οικογένεια των Ντογκαίων από το Μεσοπόταμο. Το αίμα νερό... δε γίνεται.

Γλέντι στην πλατεία στο Βλάση

Μετά την παρουσίαση των παραδοσιακών χορών στο Βλάση, στις 5 Αυγούστου, η νεολαία του χωριού πήρε τη σκυτάλη. Στη φωτογραφία βλέπουμε την κόρη του Αντώνη Κακούρη να σέρνει πρώτη το χορό.

Η νεολαία μας στο Μουσείο της Αρχαίας Ολυμπίας

Μια παρέα από νεολαίους από το Βλάση επισκέφτηκε στις 11 Αυγούστου το αρχαιολογικό μουσείο της Αρχαίας Ολυμπίας και αποθανατίζει τη στιγμή στην είσοδό του ακριβώς. Εκείνο που εντυπωσίασε ακόμη και τον ξεναγό ήταν το έντονο ενδιαφέρον των νέων να μάθουν λεπτομέρειες για την Αρχαία Ολυμπία και τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Ο Κολοκοτρώνης τάσσεται υπέρ Κοντογοναίων και Μηλιωταίων

Τον Ιούλιο του 1928 ένας μεγάλος έμπορος και ισχυρός παράγοντας της εποχής, ο Παναγιωτάκης Παπατζώνης, εμφανίστηκε στα χωριά Κοντογόνη και Μηλιώτη και συμφώνησε μαζί τους την εξαγορά των εθνικών δικαιωμάτων (ενοίκιασε τις εθνικές προσόδους), έναντι του ποσού των 1450 γροσίων. Αγράμματοι και αφελείς καθώς ήταν δεν έδωσαν σημασία στο έγγραφο που υπόγραψαν. Ο Παπατζώνης τους είχε ήδη εξαπατήσει και με το έγγραφο αυτό τους έπαιρνε όλα τα εισοδήματα για αρκετά χρόνια. Μόλις οι κάτοικοι των χωριών αυτών μάζεψαν τον βελανίδι το πούλησαν σε έναν έμπορο από την Κορώνη με την υποχρέωση να το παραδώσουν στη Μπούκα στη Μεσσηνή. Πλήρωσαν αγωγή 500 γρόσια και μετέφεραν το βελανίδι με τα ζώα. Στην Πιλαλίστρα όταν έφτασαν βρέθηκαν μπροστά σε μεγάλη έκπληξη. Τους πήρε με το ζόρι το βελανίδι ο Παπατσώνης και τους έστειλε στο δικαστήριο. Απειλώντας ακόμη και δικαστικούς κέρδισε τη δίκη και είχαμε ακόμη και φυλακίσεις Κοντογοναίων και Μηλιωταίων. Στη μεγάλη τους απελπισία έστειλαν γράμματα στους δημογέροντες της Ανδρούσας. Στις 10 Φεβρουαρίου 1830 οι πληρεξούσιοι Γεώργιος Τριανταφυλλόπουλος και Λυμπέριος Βασιλόπουλος απευθύνουν προς τον Θ. Κολοκοτρώνη επιστολή και αναφέρουν ότι «οι εδικοί μας Γεώργιος Κατσούλας και Λάμπρος Κωνσταντακόπουλος από Μηλιώτη αδικούνται από ένα δύο άτομα της επαρχίας μας και από τον Κ. Παπατζώνη. Παρακαλούμε να τους βοηθήσεις εις την δικαία τους...». Δύο μέρες αργότερα, στις 13 Φεβρουαρίου 1830, οι αδικούμενοι παρουσιάζονται στον ποιμενάρχη Ιωσήφ Ανδρούσης. Αποσπούν επιστολή προς τον Κολοκοτρώνη, η οποία γράφει: «Δύο χωριά Μηλιώτη και Κοντογόνη λεγόμενα, αδικούνται αδικίαν μεγάλην και έρχεται ο παρών Γεώργιος εις την εκλαμπρότητα σας να σας εκτραγωδήση την δυστυχία των. Δώσατέ τους ακρόασιν εις όσο ήθελε σας προβάλει και επομένως παρακαλείσθε θερμώς, να δώσητε εις αυτούς χείρα βοηθείας εν έργω και λόγω, φαινόμενοι αντιλή-

πτορες των δυστυχών. Είθε να τους απαλλάξητε εκ των δεινών τους και μόνω μαθ'όλης της υπολήψεως. Ο τά υμέτερος σεβόμενος και ευχέτης προς Θεόν Ιωσήφ Ανδρούσης». Μετά τις επιστολές αυτές ο γενικός αρχηγός των Πελοποννησιακών όπλων ο Θ. Κολοκοτρώνης, στις 13 Φεβρουαρίου 1830, από την Καρύταινα απευθύνει επιστολή προς την επί του Δικαίου Γραμματεία της Κυβερνήσεως και αναφέρει: «Από τα εδώ εγκλειόμενα γράμματα προς με του Πανιερωτάτου Αγίου Ανδρούσης και πληρεξουσίων της επαρχίας Ανδρούσης και των προκρίτων και δημογερόντων (που σας ανέφερα παραπάνω) η Γραμματεία πληροφορείται αυτό το οποίον ούτοι αναφέρουν, ότι γίνεται μέγα άδικον παρά του κ. Παπατζώνη εις τους κατοίκους των χωριών Μηλιώτη και Κοντογόνη... Η υπόθεσις κατέπεσεν ούτω ως εκ της αμαθείας και απλότητος των ειρημένων κατοίκων... αν ενεργηθή η εκδοθείσα απόφασις δικαστηρίου της Κάτω Μεσσηνίας χάνονται κατά κράτος αυτοί οι άνθρωποι... Δεν δύνανται ένεκα

της αμαθείας των να αναφέρουν ως αρμόζει το πράγμα. Αλλ' όταν εξετασθούν με ησυχίαν και υπομονήν θέλει ημπορέσωσι να δώσωσι, τάς απαιτούμενας πληροφορίας...». Στις 28 Φεβρουαρίου 1830, στο Ναύπλιο οι εκπρόσωποι των κατοίκων Γεώργιος Κατσούλας και Λάμπρος Κωνσταντακόπουλος απευθύνονται προς τον «Εξοχώτατον Κυβερνήτη» με αναφορά τους. Παραπονιούνται διότι δεν τακτοποιήθηκε το σοβαρό αυτό θέμα και γράφουν μεταξύ άλλων: «Να μας ελευθερώσετε από τον Παπατσώνη, ο οποίος μας τυραννεί δύο χρόνια σκληρότατα και ήδη πολλοί χωριανοί μας ευρίσκονται στη φυλακή». Και καταλήγουν απελπισμένοι: «Ημείς ευχαριστούμεθα να λάβη ο ρηθείς επιτίμιον εκκλησιαστικόν ότι δεν μας αδικεί δια της απάτης... και τότε πουλούμε και τα παιδιά μας απληρώνομε». (Όλη την παραπάνω υπόθεση έφερε στο φως ο συμπατριώτης μας εκπαιδευτικός και συγγραφέας από το Κοντογόνη Πάνος Κοσμόπουλος, την προσφορά του οποίου για άλλη μια φορά πρέπει να επαινέσουμε).

Ένα έγγραφο με ιστορική αξία για τα χωριά μας

Με το παρακάτω έγγραφο, της 1ης Οκτωβρίου 1830, οι απελπισμένοι από μεγάλη απάτη κάτοικοι των χωριών Κοντογόνη και Μηλιώτη ζητάνε από τους δημογέροντες της επαρχίας Ανδρούσας, στην οποία άνηκαν τότε διοικητικά τα χωριά αυτά, να τους στηρίξουν. Ο Παναγιωτάκης Παπατζώνης τους είχε εξαπατήσει και τους έπαιρνε όλα τα εισοδήματα. Το έγγραφο το έφερε στην επιφάνεια ο συμπατριώτης μας από το Κοντογόνη Πάνος Κοσμόπουλος και έχει ως εξής:

« 1η Οκτωβρίου 1830, κάτοικοι χωριών Κοντογόνη και Μηλιώτη, προς δημογέροντες επαρχίας Ανδρούσης. Κατ' Ιούλιον 1828, Παναγιωτάκης Παπατζώνης, ενοικιαστής εθνικών προσόδων της επαρχίας και Αναγνώστης Πουλόπουλος από Βρωμόβρυση Εμπλακίων και Αναγνώστης Σκούφης απο Ποντία, κατά την σύναξιν των εθνικών δικαιωμάτων συνήψαν συμφωνίαν με τους κατοίκους εξαγοράς των έναντι ποσού 1450 γροσίων. Κατεβλήθη αμέσως το 1/2 του ποσού έναντι αποδείξεως. Μετά 50 ημέρες εστάλη το υπόλοιπον προς τον

επαρχιακόν δημογέροντα Μάρκον Αλεβιζόπουλον και αυτός το έμέτρησεν εις τον Αναγνώστην Πουλόπουλον. Τους εστάλη το πωλητήριο και το εφύλασαν αγνοούντες το περιεχόμενον αυτού, βέβαιοι ότι απηλλάσσοντο πάσης καταβολής «από τους καρπούς των γεννημάτων και των δένδρων». Μόλις συνήχθησαν τα βελανίδια, ο Παν. Παπατζώνης εξητούσε μερίδιον. Το πωλητήριο είχε συνταχθή «με πανουργία και απάτην». Παρουσιάσθη πραγματευτής από Κορώνη προς αγοράν του βελανιδιού προς 23 παράδες την οκάν, παραδοτέον εις την Μπούκαν τους Νησιού. Εξευρέθησαν μισθωμένα ζώα μεταφοράς, αλλά εις θέσιν Πηγαλίστρα ο πραγματευτής της τους εβίασε να μεταφέρουν τα βελανίδια στη Φρουτζάλα, όπου παρουσιάσθη ο Παπατζώνης και τα επήρε, ενώ οι χωρικοί επλήρωσαν 500 γρόσια αγωγή. Εν συνεχεία ο Παπατζώνης με «δόλιους τρόπους εσύστησεν αιρετοκρισίαν χωρίς την θελήσιν των εις Φρουτζαλοκάμαρα και έλαβεν απόφασιν προς ωφελειάν του». Τον παρελθόντα χρόνον Παπατζώνης παρου-

σιάσθη εις το Πρωτόκλιτον δικαστήριον Κάτω Μεσσηνίας. Εστάλη αντιπρόσωπος των χωρικών ο Γεώργιος Κατσούλας. «Ανέλιπστον συμβεβηκός» εμεσολάβησεν. Ο επίτροπος ηπειλήθη και έφυγε και το δικαστήριο με βάσιν την απόφασιν των αιρετοκριτών έστειλεν ανθρώπους εις τα χωριά και εμέτρησεν εις τα βελανιδικία, μαθ'ο εξέδωκαν απόφασιν να πληρώσουν εις Παπατζώνη 30 χιλ.οκ. βελανιδικία, (εις πέντε χρόνους τα δένδρα μας δεν αποδίδουν τόσα εις γράφουν). Φανερά αδικία. Έτοιμοι οι αναφερόμενοι να απευθυνθούν εις την Κυβέρνησιν. Παρακαλούνται οι πρόκριτοι-δημογέροντες της επαρχίας να υπογραφή η αναφορά και βεβαιωθή το περιεχόμενον της. (Ακολουθούν στο τέλος του εγγράφου οι υπογραφές Προκριτοδημογερόντων Ανδρούσας και κατοίκων Κοντογουίνου-Μηλιωτίου.) Αριθ.554. Η επαρχιακή δημογεροντία Ανδρούσης επικυρώει τον γνήσιον και την θέλησιν των εν τω παρόντι μαρτυρικών φαινομένων υπογραφών. 1 Οκτωμβρίου 1830, Ανδρούσα, Μάρκος Αλεβιζόπουλος, Αναγνώστης Οκονομόπουλος.